ध्यात्वा शिवं परमतत्विवचारवेद्यं चंडीमभीष्टफलदां सगणं गणेसं। धन्वनारिं मुनिवरं मुनिसुसुतादी-नात्वेयसुग्रतपसं मनसा प्रणम्य॥ नानामतप्रधितदृष्टफलप्रयोगैः प्रस्ताववाक्यसहितैरिह सिद्धियोगैः। वृंदेन मंदमतिनात्महिताय सम्यक् संलिष्यते गहिविनिश्रयाः क्रमेण॥

Codex quum in fine mancus sit, titulus ex opere ipso erui non potest, nisi forte e corrupto illo procemii gahavinischayáh librum Agadanischaya inscriptum fuisse conjicere liceat. Vágbhaṭam et Rájamártaṇḍam auctor aliquoties laudat.

Codex, hoc seculo ineunte negligentissime exaratus, in medio capite Sárameyachikitsá desinit, neque tamen duobus foliis amplius videtur deesse. (Wilson 296.)

751.

Lit. Bengal. Charta Ind. Foll. 305. Long. 19. Lat. 4. Linn. 8.

Prayogámṛitam, de pharmacia liber, a Vaidyachintámani, Vaidyaratnae et Durgae filio, Narasinhakavirájae discipulo, compositus. Incipit: तीरे तरिणतनया etc.

गोविन्द्चरणद्वन्द्वममन्द्जलनं भने।
यत्न मन्दाकिनीवारि मकरन्दकणायते॥
श्रीवैद्यरत्नात्मज एप यत्नात्
श्रीवैद्यचिनामणिनामधेयः।
प्रवन्धवन्धे विनयोपयोगैः

Sadvaidya-Vrindam नमति प्रकामं ॥

Prooemio postquam auctor de metallis ad usus medicos praeparandis necnon de diagnosi (nádíparíkshá, jihváparíkshá, mútraparíkshá) disseruit, morborum singulorum remedia copiosissime proponit, necnon venena et medicinas vires vitamque restaurantes tractat. Quare alteram medicinae partem (chikitsásthána, kalpasthána, uttarasthána) complexus est.

Capita singula in codice nostro parum accurate indicata sunt, quamobrem pauca tantum a me excerpta sunt: rasádijáraṇavidhi fol. 16^a; mútraparíkshávidhi fol. 23^b; vaidyapraṣansávidhi fol. 24^a; jvarachikitsá fol. 53^a; atísára fol. 55^a; grahaṇí fol. 65^a; arṣas fol. 71^a; ajírṇa fol. 76^a; kṛimiroga fol. 77^a; páṇḍuroga-kámalá-halímaka fol. 79^b; raktapitta fol. 82^a; rájayakshma-kshata-kshíṇa fol. 92^b; kása fol. 96^a; hikká fol. 96^b; ṣvása fol. 99^b; arochaka fol. 100^b; múrchhá-bhrama-tandrá-nidrá-saṃnyása fol. 102^b; dáha fol. 103^a; unmáda fol. 105^b; vátaroga fol. 129^a; kṛimisútra fol. 132^a; uraḥstambha fol. 132^b; ámaváta fol. 138^b; ṣúla fol. 145^b; udávarta-ánáha fol. 145^b; gulma fol. 148^a; hṛidroga

fol. 148^b; urograha fol. 149^b; mútrakrichhra fol. 150a; mútrágháta fol. 150b; asmarí fol. 151b; prameha-pidaká fol. 158^b; medoroga fol. 159^b; yakritplíhan fol. 167^a; sotha fol. 170^a; slípada fol. 176^a; vidradhi fol. 177^a; sárírágantudagdhavrana fol. 181^b; nádívrana fol. 182a; bhagandara fol. 183a; upadansádhikara fol. 185^a; phulingaroga fol. 185^b; súkadosha fol. 186^a; bhagna fol. 187^b; kushtha fol. 202^a; kilása fol. 203^a; sítapitta-udarda-kotha fol. 204^a; amlapitta fol. 207^b; visarpa fol. 208^b; visphota fol. 209^b; snáyuka fol. 210a; masúriká fol. 210a; kshudraroga fol. 213^b; karnaroga fol. 218^a; pínasa fol. 221^b; netraroga fol. 234^b; siroroga fol. 238^b; pradara fol. 241^b; strítánukaroga fol. 242ª; somaroga fol. 243ª; bandhyároga fol. 244^a; kákabandhyápraṣamana fol. 244^a; mṛitavatsá fol. 245^b; yonivyápad fol. 247^a; garbhinísevyásevyavidhi fol. 251a; garbhopakramanádividhi fol. 253a; bálarogádhyáya fol. 264^b; visharoga fol. 268^a; vájíkarana fol. 277^b; rasáyana fol. 305^a.

Auctorum et librorum nomina haec pauca mihi obviam fuerunt: Kantharava; Mṛiḍánítantra; Yogamuktávalí; Yogaratna; Yogaratnasamuchchaya; Ratnákara; Rasayámala; Rámarája, Náḍíprakáṣae (quem librum Ṣankarasena commentatus est) et Rasadípikae auctor; Ṣríkaṇṭha; Sudántasena. Plura e codicibus accuratioribus erui poterunt.

Codex post annum 1815 exaratus est. (WILSON 49.)

752.

Foll. 140-174. Linn. 13. His foliis Yogaşatam continetur, ab auctore anonymo scriptum, quo morborum medicamenta distichis circiter 250. traduntur. Textui interpretatio Guzeratica addita est. Incipit: सिंदूरपूरा-रूणिवग्रहं तं। नत्वा गणेशं विगुणात्मरूपं ग्रंथाननेकान् प्रविलोक्य सर्वान्। निवध्यते सारसमुचयो यं॥१॥ कृत्वस्य तंवस्य गृहीतधाम्रा चिकित्सिताद्विप्रमृतस्य दूरं विद्ग्धवद्यप्रतिपूजितस्य करिष्यते योगश-तस्य बंध:॥२॥ परीष्ट्य हेत्वामयलख्णानि चिकित्सि[त] ज्ञेन चिकित्स-केन। निरामदेहस्य हि भेषजानि भवंति युक्तान्यमृतोपमानि ॥३॥ खालस्यतंद्राहृद्याद्विशुद्धि। दोषप्रविविधेनता च मूत्वे। गुरूदरत्वारु-चिमुप्रताभिरामान्वतं व्याधिमुदाहरंते॥४॥

Distichon secundum et tertium initium operis antiquioris, quod et ipsum Yogaṣata appellatur, constituunt². A quo libellus noster, in vulgi usum compilatus, omnino differt.

Haec folia anno 1711 a Devachandra (Navánagaramadhye) parum accurate exarata sunt. (WALKER 181f.)

¹ Dákshinátyá upadansavisesham phulinga- (i. e. sphulinga) samjnayá vadanti.

² Hic, liber disticha 102. continens, cum commentariis Amitaprabhavae et Rúpanayanae in cod. E. I. H. 2357. exstat.